

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 11 năm 2023

Số 683

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Quy hội tình người có ích gì không?
- 2) Tạo tâm từ để làm gì?
- 3) Rõ các miền để làm gì?
- 4) Nhiệm mầu là sao?
- 5) Bước vào để làm gì?
- 6) Còn để làm gì?
- 7) Ai buộc?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 01-03-2006 5:20 AM Hỏi: Quy hội tình người có ích gì không? Đáp: Thừa quy hội tình người để ẩm áp. Kệ : Ẩm áp thương yêu tạo tâm từ Có thừa xây dựng cùng chung tiến Học hỏi thâm sâu giúp các miền Thành tâm tu sửa sống an yên.	2) San Diego, 02-03-2006 5:35 AM Hỏi: Tạo tâm từ để làm gì? Đáp: Thừa tạo tâm từ để độ đời. Kệ: Thương yêu tha thứ tạo tâm từ Xây dựng ngày kia sẽ thấu truyền Thành tâm tu luyện sống an yên Quý tướng Trời cao rõ các miền.
3) San Diego, 03-03-2006 3:24 AM Hỏi: Rõ các miền để làm gì? Đáp: Thừa rõ các miền để học thêm. Kệ: Học thêm trí sáng tự hành tiến Thực hành thấu hiểu chiều sâu đạo Học hỏi không ngừng hiểu thấp cao Quy hội tình người rõ nhiệm mầu.	4) San Diego, 04-03-2006 3:31 AM Hỏi: Nhiệm mầu là sao? Đáp: Thừa nhiệm mầu là không biết trước được. Kệ: Thân tâm bất ổn vì động loạn Khó khổ tự tu tự luận bàn Duyên lành đưa đến nhiều may mắn Thực hiện chơn tu tránh khó khăn.
5) San Diego, 05-03-2006 3:45 AM Hỏi: Bước vào để làm gì? Đáp: Thừa bước vào để học đạo. Kệ: Hành thông bước vào cần khôn học Tiến hóa không ngừng nhớ nhớ thương Chiều sâu học hiểu điều quy một Cảm thức trần gian một cái còng.	6) San Diego, 06-03-2006 6:00 PM Hỏi: Còng để làm gì? Đáp: Thừa còng để buộc tu. Kệ: Còng dạy kiên nhẫn tự tiến thân Phát sáng tâm linh theo chiều tiến Chuyển hóa thâm sâu quy một mối Bình tâm học hỏi trí khai màn.
7) San Diego, 07-03-2006 6:20 PM Hỏi: Ai buộc? Đáp: Thừa hoàn cảnh bắt buộc tu. Kệ : Tự hành tự tiến tự khai thông Giải tỏa phiền ưu giải cái còng Trí sáng tâm minh tự quán thông Thực hành tiến hóa chỉ một lòng.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 30 (tiếp theo)

...

“Đưa con tiến tới dương âm hợp hòa”: Đi tới sự hợp hòa âm dương trong cơ thể này. Nó không còn đấu tranh thối mắc nữa, nhưng mà nó trở lại chấp nhận trong chu trình tiến hóa thì nó kêu bằng hợp hòa.

“Tự hành tự tiến xuất ra”: Mình hành và mình tự tiến mới xuất hồn ra. Cái hồn rời khỏi bản thể, thanh điền rời khỏi bản thể mới xuất ra.

“Từ đời qua đạo tự hòa đến nơi”: Từ cảnh đời chúng ta cũng học cái nhẫn là chúng ta xuất thế. Con người mà biết nhẫn thì qua đại nạn, từ đời qua đạo. Đời cũng vậy mà đạo cũng vậy, học nhẫn rồi mới hòa mới tiến đến nơi. Nhiều người mới tu tới đó, gặp một, hai chuyện ngồi đó khóc, buồn bực đủ thứ. Chuyện đó là chuyện chậm tiến, chúng ta phải chấp nhận để tiến, chấp nhận nó mới thanh nhẹ, còn nếu không chấp nhận làm sao thanh nhẹ? Không chấp nhận không bao giờ tiến được, không chấp nhận là bị kẹt mà thôi.

Tùy theo từ tình trạng một, trong cảnh phân ly, tụ tan, hòa hợp, đánh thức tâm linh của mọi người. Bây giờ, chúng ta tu đây, ngày nay được phối hợp chung vui anh em đàm đạo, ngày mai chúng ta phân ly. Trong cảnh tụ tan hòa hợp, đó là đánh thức tâm linh. Chúng ta có một người bạn đi trước, hỏi chứ chúng ta được lưu lại đời đời ở đây không? Chúng ta là người đi sau, chúng ta phải chúc tụng cho kẻ đi trước được thành công, được sáng suốt, được học thêm, được cởi mở hơn, thăng hoa tư tưởng nơi thanh cảnh để lãnh một nhiệm vụ sáng suốt hơn. Đó là tin mừng cho chúng ta. Chúng ta còn lưu lại tại đây, chúng ta phải gặp ngộ nạn. Cho nên, phải đóng góp kỳ công tu luyện, giao cảm về đời cũng như về đạo, gắng tu, sửa mình để tiến.

Còn cảnh đời cũng vậy, vợ chồng, con cái đâu có phải tu rồi dứt khoát chuyện chết đâu, tu rồi sống đời đời ở thế gian đâu. Không! Tu là chúng ta học bài văn tắt, gấp rút để tiến hóa nhẹ hơn. Cho nên càng tu, các bạn trước kia xuất hồn thì thấy nó to lớn, nhưng sau này xuất rồi các bạn thấy nó chút xíu thôi. Càng ngày càng gọn ghẽ, càng nhỏ hơn, càng

thanh đẹp hơn, càng sáng suốt hơn, nhẹ nhàng hơn chứ không còn ghồ ghề như xưa nữa.

Chúng ta tu rồi, chúng ta thấy rõ cảnh đời phân ly trong cảnh tụ tan hòa hợp rất rõ ràng, thì chúng ta không còn vọng động, buồn bực và trách trời trách đất. Hỏi chứ tại sao ông đó cố gắng tu mà ông Trời không giúp? Ông Trời giúp mới đưa ông đi chứ, còn nếu ông Trời không giúp thì cho ông lưu lại để ông gặp khổ, không tiến hóa nổi. Cho nên, trong tâm linh của người tu Vô Vi tới giờ phút lâm chung cũng ý thức được chúng ta về với nguồn cội. Không bao giờ chúng ta còn lưu lại tại thế vì lúc đương sống, hằng ngày mỗi đêm công phu các bạn cũng muốn quy về nguồn cội, về với Đấng Cha Lành, về với Chư Phật chư Tiên. Muốn được sự thanh nhẹ đời đời bất diệt thì các bạn còn màng thiết gì cái bản thể ô trược này. Cho nên, lúc ra đi chúng ta phải chúc tụng lẫn nhau và đưa những tâm linh đó đi tới một nhiệm vụ sáng suốt hơn, cởi mở hơn để diu tiến. Đó là phần ảnh hưởng của chúng ta. Những người còn sống tại thế phải lo tu để thu gọn hành lý, để hòa hợp với thiên cơ thay đổi trong thời kỳ sắp bách sắp đến.

“Lắm khi lỡ khóc lỡ cười”: Chúng ta còn nung nấu trong cái thể xác này thì sống trong lỡ khóc lỡ cười. Với cái tâm trí phàm, mắt phàm, tai phàm, miệng phàm, lý luận cái gì cũng là lỡ dở¹, không chịu thực triển, không đi tới vô cùng thành ra sanh cái lỡ khóc lỡ cười.

“Lắm khi hòa hợp người người bạn vui”: Lắm khi chúng ta được hòa hợp, tâm trí nhẹ rồi. Hòa hợp với ai? Khi mà tâm trí chúng ta được hòa hợp với người khác là người khác phải có tương đương trình độ như chúng ta, thì chúng ta mới hòa hợp được. Còn nếu trình độ xa cách, làm sao hòa hợp. Cho nên đạo pháp luôn luôn khuyến khích, tình thương của Quan Thế Âm cũng khuyến khích, tình thương của chư Phật cũng khuyến khích, tình thương của Chúa cũng khuyến khích. Bất cứ một tôn giáo nào tại thế cũng

¹ Lỡ dở: Dở dang, lỡ làng.

khuyến khích con người đưa tâm linh mình đi tới tự giác rồi mới hòa hợp được. Khi hòa hợp rồi chúng ta thấy rõ ban vui. Mà sự ban vui đó do đâu? Do Thượng Đế chuyển hóa trong thanh điền vô cùng tận của Ngài đưa đến trong tâm can của chúng ta để

chúng ta hiểu chúng ta nhiều hơn, rồi mới vui vẻ hòa hợp với mọi người.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thông Báo

Nhân dịp Lễ Tạ Ôn 2023 để ghi nhớ ơn dạy dỗ của đức Thầy xin mời các bạn xem video sau:

<https://youtu.be/cJdacdRkRrk>

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 7 tháng 03 năm 1970

Hà sa diêu động thân hình hóa
Sáng chói nơi nơi điển hợp hòa
Xây dựng cơ hình chung giác thế
Hợp phân thâm phóng tiến vui hòa.

Thực thi pháp lý phân qua
Muôn đường vạn nẻo vui hòa tiến thắng
Giúp cho mỗi lớp mỗi tầng
Chung vui thông cảm hợp phần cảm thông
Gắng tu lập thế góp công
Giúp cho muôn loại thoát vòng khổ đau
Tu cho cõi mở bộ đầu
Hà sa sáng chói muôn màu hợp phân
Mâu ni luân chuyển thoát tầng
Thế sanh lặn đặng tham sân muôn đời
Điển phân thanh trược thoát lời
Thanh tao vui đẹp hợp thời cảm thông
Thân hình đẹp đẽ không không
Tiến thắng vui đẹp bông hồng xinh tươi
Chung vui thuyết lý miệng cười
Người người đón nhận vui tươi Phật Trời
Ngày đêm tâm niệm không rời
Sớm gần Đức Phật nhận lời nhủ khuyên.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

108. CHUYỆN LẠ KỲ (Tiền Thân Bahiya)

Hãy học điều cần học...,

...
Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại, Bồ Tát là vị đại thần của vua. Có một nữ nhân thôn quê thân thể béo mập, ăn mặc lôi thôi, làm công ăn lương, đang đi ngang qua gần sân châu của nhà vua, cảm thấy thân bị bức bách bèn ngồi xuống lấy áo che thân, giải tỏa sự bức bách của thân và nhanh nhẹn, đứng dậy.

Lúc bấy giờ, vua Ba-la-nại tình cờ đang nhìn xuống ngang qua cửa sổ, thấy nữ nhân ấy liền suy nghĩ: “Người này trong khi giải tỏa sự bức bách của thân tại sân vua như vậy, vẫn không từ bỏ tâm quý, dùng áo che đây, giải tỏa bức bách xong, liền đứng dậy một cách nhanh nhẹn. Nữ nhân này chắc chắn khỏe mạnh, nhà cửa nữ nhân này chắc chắn sạch sẽ, nếu nàng có một đứa con, đứa con ấy chắc chắn sẽ được sạch sẽ và sống có giới đức. Ta phải đặt người này lên làm hoàng hậu”.

Sau khi biết được nữ nhân này chưa thuộc sở hữu của ai, vua bèn cho gọi nữ nhân ấy đến và đặt nàng vào địa vị hoàng hậu. Nàng trở thành người được vua yêu thương và thân thiết. Không bao lâu, nàng sanh được con trai. Nhà vua đặt con trai nàng lên làm Chuyển luân

vương. Bồ Tát nghe câu chuyện về sự may mắn của nàng, liền dùng cơ hội này thưa với vua:

- Thưa đại vương, phạm việc gì cần phải làm cho được tốt đẹp, sao lại không học tập? Sự việc này, do nữ nhân có đức hạnh lớn, khi giải tỏa sự bức bách của thân, vẫn không từ bỏ tâm quý, biết dùng phương tiện che đây, khiến Đại vương đẹp lòng và ban cho nàng phước lớn như vậy.

Rồi để tán thán mọi việc cần phải làm cho được tốt đẹp, Bồ Tát đọc bài kệ này:

*Hãy đọc điều cần học,
Dầu có kẻ cứng đầu.
Gái quê khéo tiểu tiện,
Làm đẹp lòng đức vua.*

Như vậy, Bồ Tát nói lời tán thán những ai đã làm tốt đẹp những điều cần phải học.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Hai vợ chồng thời ấy là vợ chồng hiện tại, còn vị đại thần hiện trí là Ta vậy.

(còn tiếp)

